

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить
з 5 грудня 1939 р.

Субота, 27 листопада 1982 року № 142 (3182). Ціна 2 коп.

ЗВІТИ І ВИБОРИ В КОМСОМОЛІ

ПІСЛЯ ДОБРОГО ЗАСПІВУ

ПРОЙШЛИ звітно-виборні збори у первинній комсомольській організації Кіровоградської панчішної фабрики. В'язальниця Лідія Шевченко, секретар комітету комсомолу Валентина Манзик, директор підприємства Ольга Іванівна Фоломєєва вважають, що збори були справжньою трибуною громадської думки, що на них ішла принципова розмова про шляхи та методи поліпшення внутрішньої роботи, вдосконалення виробничої діяльності молоді підприємства. Тож, здавалося б, після доброго заспіву комсомольська організація активно візьметься за втілення в життя рішень зборів, пропозицій та критичних зауважень комсомольців. Адже на рахунок молоді фабрики чимало добрих справ. Ось лише кілька прикладів. Напередодні Жовтневих свят Ленінський райком комсомолу за підсумками третього кварталу 1982 року нагородив комсомольсько-молодіжну бригаду, очолювану Валерієм Андрєєвим, за першість у районному змаганні молодіжних колективів. Одержали грамоти райкому за хороші показники в роботі, за економію матеріалів, фурнітури та електроенергії переможці змагання в'язальниці комсомолки Валентина

Рожкован, Тетяна Вербицька, швачки Антоніна Позднякова та Тетяна Терещак. Комітет комсомолу став ініціатором проведення молодіжного суботника молоді. Зароблені гроші комсомольці перерахували до фонду спорудження пам'ятника героям-спартаківцям у с. Красногірці Голованівського району. Стіннівка комсомольської організації «Ровесник» розповіла про учасників суботника і, зокрема комсомольців Наталію Щербак і Тетяну Шевченко, які добились найбільшого виробітку. Але не в усіх справах комітет комсомолу та його секретар Валентина Манзик проявляють організованість, комсомольський запал. Це підтверджує те, як комітет комсомолу виконує рішення зборів. За два місяці після звітно-виборних тут не спромоглися навіть виконати такого важливого рішення: «зобов'язати комітет до першого листопада ц. р. розробити і затвердити на зборах заходи по реалізації пропозицій і критичних зауважень, висловлених на зборах». І нині заходів не розроблено, зборів не проведено. У доповіді й виступах комсомольці самокритично визнавали, що часом закорисували себе досяг-

нутими показниками окремих молодіжних колективів і не помічали серйозних недоліків у роботі цехових комсомольських організацій, у індивідуальній виховній роботі з тими, хто в стінах фабрики тільки починає трудове життя. Вказувалося й на те, що нерідко зривалися строки проведення засідань бюро і збори у цехових організаціях. І цілком правильно звітно-виборні збори дали такий наказ новообраному комітету: «Добитися вдосконалення форм і методів внутрішньої роботи, практикувати періодичні звіти та повідомлення членів ВЛКСМ про виконання ними статутних вимог, комсомольських доручень». За реалізацію цієї настанови комітет знову ж таки не взявся. Учасники зборів зажадали від комітету, секретарів цехових організацій націлювати громадську думку проти порушників трудової дисципліни, добиваючись зміцнення її на всіх виробничих ділянках, де працює молодь. І цей наказ теж не виконується. Треба сказати й таке: у прийняттю на зборах рішень по звітній доповіді комітету є чимало пунктів, виконання котрих важко перевірити через їх неконкретність. Ось деякі з них: «Посилити роботу

«Комсомольського прожектора», «Частіше(?) викривати розкрадача соціалістичної власності» «По-вести сувору боротьбу з прогульниками» тощо. Як бачимо, немає ані строків, ані відповідальних за реалізацію цих вимог. Рішення не лише звітно-виборних, а всіх зборів повинні бути конкретними, дієвими. Треба визначити, яким чином і хто відповідає за ту чи іншу ділянку роботи. На фабриці до складу комітету обрано товаришів, які на ділі довели свої організаторські здібності. Наприклад, Валентина Манзик з допомогою прожектористів організовано проводила масові рейди-перевірки якості продукції, добивалася оперативного реагування на всі гострі сигнали з боку адміністрації фабрики і громадських організацій. Сумлінно працювали Людмила Бадалаха —начальник штабу «Комсомольського прожектора», Любов Мороз — редактор стіннівки «Ровесник» та інші. Чим же викликана тривала розчарованість звітно-виборних зборів по виконанню їх рішень? Насамперед слабкою вмогливістю до себе членів комітету. Минуло два з половиною місяці після зборів. Строк чималий. А практично мало що зроблено для втілення колегіально прийнятого рішення в життя.

К. ДМИТРУК.
м. Кіровоград.

ДРУЖБОЮ ЛЕНІНСЬКОЮ СИЛЬНІ

Мітингом-реквіємом «Не дамо підірвати мир», який відбувся на меморіальному комплексі в Кортелісах, завершився на Волинському студентському фестивалі дружби, присвячений 60-річчю утворення СРСР. Тут у традиційній вже зустрічі активістів вузівських клубів інтернаціональної дружби РРФСР, України, Білорусії взяли участь майбутні педагоги та інженери з Ленінграда і Мінська, Бреста і Кривого Рога, Брянська і Тернополя, а також господарі — студенти Луцького державного педагогічного інституту імені Лесі Українки. Центральна подія фестивалю — суспільно-політичне читання «Ми дружбою Ленінською сильні». У студентських доповідях і рефератах на конкретних прикладах показано неперушну дружбу і всебічне співробітництво радянських народів-братів. Вірність молоді вісімдесятих років славному традиціям батьків і діда. Ця ж тема була провідною і на тематичному вечорі «Дай руку, далений друже», концерті «Мого народу пісні», у програмі якого прозвучали твори про мир і дружбу, мелодії воєнних років, а також літературно-музичні композиції

З. ЖИЖАРА,
кор. РАТАУ.

ДЕВІЗ — МАЙСТЕРНІСТЬ

Два дні на будівельному майданчику у 16-квартирного житлового будинку, в селищі Пантаївці Олександрійського району проходив обласний конкурс професійної майстерності молодих мулярів. На першому етапі учасники конкурсу демонстрували теоретичні знання, а на другому — вміння застосовувати їх на практиці. В цілому робітники успішно справилися з завданнями. Особливо відраділив кінцевий результат — висока продуктивність і належна якість роботи. Перше місце серед мулярів зі стажем роботи до

одного року виборов представник Знам'янської пересувної механізованої колони № 133 Іван Спрод. У другій групі (зі стажем більше одного року) наймайстернішим виявився муляр будівельного управління № 3 тресту «Кіровоградміськбуд» Володимир Іванко. Їм вручено диплом обкому комсомолу. Переможці та учасники конкурсу у своїх трудових колективах значно перевищують особисті виробничі завдання, готують гідну зустріч 60-річчю утворення Союзу РСР. В. САЗОНОВ.
м. Олександрія.

Випереджаючи графік

60-річчя утворення Союзу РСР вважають своїм святом і молоді трудівники Народної Республіки Болгарії, готуючи на його честь трудові подарунки. Колектив молодіжного загону геофізичного об'єкту в м. Балчику план робіт з усіх показників випереджає на 50 днів. Найбільший внесок зробив колектив, який очолює Шер'ю Шервер. Він уже виконав усі геофізичні операції, заплановані на 1982 рік.

У комсомольських політшколах

У школах політичної освіти трудового виробничого швейного кооперативу «Мир» у м. Толбухінні молоді оволодівають основами марксизму-ленінізму. У нинішньому навчальному році швейники глибоко вивчають теми «Реальний соціалізм — сучасне та майбутнє», «Історія молодіжного революційного руху в Болгарії». На заняттях обговорюються актуальні політичні події проблеми боротьби за мир. Пропагандисти Веска Велчева, Нікола Жеков і Радіана Пенкова теоретичні положення тісно пов'язують із тими завданнями, котрі розв'язує нині виробничий кооператив. Комітет ДКСМ і його секретар Снежина Іванова подбали, щоб слухачі мали необхідні підручники, наочні посібники.

Школа досвіду та дружби

У докладному звіті про XII засідання міжнародного клубу молодих механізаторів «Кіровоград—Толбухін», почесним головою котрого

є Олександр Васильович Гіталов, наголошується: цей клуб є справжньою школою дружби між комсомольськими організаціями Кіровоградщини та Добруджі. Гості толбухінців — 20 молодих працівників сільського господарства на чолі з другим секретарем Кіровоградського обкому ЛКСМУ Володимиром Івановим взяли участь у обговоренні актуальних проблем діяльності молодіжних механізаторських колективів. Досвідом поділився бригадир тракторної бригади колгоспу «Прапор комунізму» Олександрійського району Віктор Галушка. Тепло зустріли присутні на засіданні міжнародного клубу механізаторів виступи учня та послідовника Гіталова, Героя Соціалістичної Праці бригадира колгоспу «Росія» Новоукраїнського району Віктора Андріяша.

На порядку денному — спорт

Одна із сторінок «Пламки» цілком присвячена спорту, розвиток якого буде обговорено на черговому пленумі окружного ДКСМ. За останні роки в Добруджі успішно розв'язуються питання масовості фізкультурного руху. Передумовою цього є створення міцної матеріально-технічної бази. У першому та другому етапах IV республіканської спартакіади толбухінські сільські спортсмени посіли перші місця. Виробнича гімнастика, спортивні ігри, інші фізкультурно-оздоровчі заходи широко практикуються у трудових і учнівських колективах.

У матеріалах спортивної сторінки порушене коло питань, над якими тепер активно працюють комсомольські організації округу, реалізуючи рішення XIV з'їзду ДКСМ. Як відомо, з'їзд визначив новий підхід до фізкультури, розглядаючи фізичне виховання як невід'ємну частину формування гармонійно розвинутої людини.

Добірку за матеріалами окружної газети «Добруджанська трибуна» підготував Н. ДОБРІН.

ВДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМИ

ТАШКЕНТ, 26. Вдосконаленню міжнародної довідкової системи в питаннях охорони навколишнього середовища, освоєння пустельних земель, застосування малотоксичних речовин при вирощуванні бавовнику.

(ТАРС).

Торік Тамара СОКУРЕНКО з колгоспу «Комінтерн» Бобринецького району стала переможцем обласного конкурсу молодих майстрів машинного доіння. Свою високу професійну майстерність дозволила сумлінній трудівниці і в нинішньому році достроково справитись із соціалістичними зобов'язаннями. Тамара надоїла від кожної корови більше 3000 літрів молока.

Фото В. ГРИБА.

3 пошти відділу

Осінь пошта відділу багата на розповіді про вчителів, товаришів по навчанню, на повідомлення про цікаві події у школах, середніх та вищих навчальних закладах області. Є й листи з проханням допомогти у виборі професії.

«Недавно у нашій школі відбулося свято врожаю. На це торжество учні запросили голову правління колгоспу «Зоря комунізму» В. М. Олексієнка, секретаря парткому господарства Л. Р. Дудчика, передовиків сільськогосподарського виробництва. Особливий інтерес у учасників свята викликала виставка дитячої та юнацької творчості, всі експонати якої виготовлені нашими учнями», — пише вчитель Ігуло-Кам'янської десятирічки Новгородківського району П. Піхота.

Учень Кіровоградського МПТУ № 2 імені Героя Радянського Союзу О. С. Єгорова Олександр Овчаренко повідомляє про зустріч майбутніх будівельників із генералом-майором у відставці С. А. Шевченком.

Кілька листів наших читачів пропонуємо нашій увазі.

шкільної і студентської молоді

ЗА АКТИВНУ РОБОТУ

Недавно Палац піонерів і школярів м. Знам'янки відзначив своє 25-річчя.

Один із найкращих його залів був переповнений гостями — керівниками партійних і комсомольських органів міста, педагогами, учнями, колишніми вихованцями.

«За роки активної діяльності Палацу піонерів і школярів його постійними гуртківцями були понад 12 тисяч хлопчиків і дівчаток», — наголосив у своєму виступі перший секретар Знам'янського міськкому Компартії України Б. Г. Переверзев.

На свято з різних кілків нашої Батьківщини зіїхалося багато гостей. Радісною була зустріч із колишніми гуртківцями — викладачем Ленінградського вищого військового політичного училища П. О. М. І. Прокон'юком і солісткою Київського театру оперети В. Д. Альошиною.

Пам'ятні адреси надіслали ювілярові від міського комітету Компартії України, міськкому комсомолу, друзів по змаганням — Олександрійського Палацу піонерів і школярів, шефів — Знам'янського відділення залізничників.

За активну роботу по вихованню молодого покоління та у зв'язку з 25-річчям Палацу піонерів та школярів м. Знам'янки нагороджено грамотою Центральної ради Всесоюзної піонерської організації імені В. І. Леніна, а кращого його працівника — О. І. Затулину, Л. М. Повалій, Л. О. Самборську та інших — значками ЦК ВЛКСМ «За активну роботу з піонерами».

Р. ДАЙДАКУЛОВ, громадський кореспондент «Молодого комунар».

ВИХОВАТИ ЛЮДИНУ

У нашому навчальному закладі стали регулярними зустрічі вихованців училища з працівниками правових органів.

Правовий пропаганді ми, вихованці і викладачі училища, приділяємо чимало уваги. Наші учні вже прослухали лекції про відповідальність, яку несуть перед законом неповнолітні за скоєні ними злочини. Юристи зустрічають-

ся з учнями не тільки у позаурочний час, а й під час занять. Чимало питань до лектора виникло у юнаків і дівчат після того, як урок з курсу «Основи правознавства» на тему «Відповідальність за окремі види злочинів» провів голова народного суду Кіровоградського району М. О. Вишневський. Особливу увагу Микола Олександрович приділяв практиці розгляду в суді кримінальних справ про хуліганство.

Після того, як до виховного процесу ми залучили юристів, кількість правопорушень, скоєних учнями нашого ТУ, значно зменшилася. Центром правового виховання в училищі стала група № 5, в якій майстром П. П. Тюпа. Учнів цієї групи проводили збори, на яких розглядали питання про дотримання радянських законів і правил поведінки, про культуру зовнішню і внутрішню. У жовтні в училищі відбулася конференція на тему «Профілактика правопорушень — справа всіх учнів». Із доповідями на ній виступили учні Володимир Турник, Володимир Шандрик та інші.

За ініціативою групи № 5 в ТУ розгорнулося соціалістичне змагання під девізом «Жодного правопорушення у навчальній групі». Підсумки його виконання підбиваються щомісяця, причому не тільки визначаються переможці, а й називаються порушники дисципліни. В самій же групі № 5 давно вже не траплялося прикрих випадків.

П'ятий рік в училищі працює клуб «Щит і меч». У його роботі беруть участь юристи, медпедіагри. Вони прагнуть переконливо розкрити кожній молодій людині небезпеку хуліганства, алкоголю. О. Я. Піскунова, працівник відділу внутрішніх справ Кіровоградського міськвиконкому, читає лекції на антиалкогольні теми. Її недавній виступ називався «Алкоголізм — джерело злочинності». На прикладах, взятих із життя, лектор дохідливо, емоційно довела юнакам і дівчатам, до яких згубних наслідків призводить вживання спиртного.

Таким чином, ми, педагоги, разом із юристами та лікарями прагнемо сформувати в свідомості молодих людей стійкий імунітет до шкідливих впливів.

М. ПОЛТАРАНИН, викладач технічного училища № 6, м. Кіровоград.

Нове молодіжне кафе «Атлант» відкрито в Івано-Франківську. Його зали, бар, танцювальний майданчик майстерно оформлені художниками і народними майстрами.

В кафе можна попоїсти, випити сік або нонтель, відпочити, послухати музику, подивитись телевізор, потанцювати.

Як і багато інших підприємств громадського харчування, відкритих у місті останнім часом, це кафе введено в дію після реконструкції.

На знімку: майстри фірмових блюд — нухар Лариса Паниш і бригадир Ігор Олексюк.

Фото В. МИГОВИЧА. (Фотохроніка РАТАУ).

«ВУЗЬКЕ МІСЦЕ»

або Про бездіяльність лекторської групи Голованівського райкому комсомолу

У призначений час лектори не з'явилися.

— Та я не можу їх раз у рік на інструктивну нараду зібрати, а ви хочете, щоб вони просто для бесіди прийшли, — зітхнув другий секретар Голованівського райкому комсомолу Анатолій Сакал. — І взагалі, лекційна пропаганда — це одне з «вузьких місць» в роботі нашого райкому.

А. Сакалу, який очолює лекторську групу, не раз уже вказувалося на її погану роботу. Щоразу другий секретар обіцяв активізувати лекційну пропаганду в районі. І ось знову — «вузьке місце».

— Та ні, дещо вже зроблено, — почав виправдовуватися Анатолій. — Лекції читаються. Правда, путівки ще не всі лектори здали, але в трудових колективах вони стали частішими гостями. Особливо в комсомольсько-молодіжних.

Однак варто було зустрітись з молодими депутатами, які приїхали на сесію районної Ради народних депутатів (більшість із них, як сказали в райкомі комсомолу, залучаються до читання лекцій), як бадьорий тон другого секретаря знову зник.

— Лекції на комсомольську тематику? — перепитали тваринники колгоспу «Росія». — Вже й не згадаємо, коли читалися.

— Ні, самі не виступаємо з лекціями. Можливо, і є в нас комсомольські лектори, та ми їх не знаємо, — сказали і молоді депутати колгоспу імені Ватутіна.

Лише Марія Резніченко — тваринниця колгоспу імені Ульянова — згадала, що на їхню ферму на-

відувалися працівники райкому комсомолу. Дехто й лекції читав.

На Побузькому нікелевому заводі секретар комітету комсомолу Тетяна Іванова розповідала:

— Лекторська група, створена у нас два роки тому, працює непогано. В цехах заводу часто виступають комсомольські лектори Алла Кісаєва, Микола Гусевич, Микола Розумяк, Сергій Пішоходько. Їхні лекції цікаві. Та лекторам не вистачає матеріалу для розробки молодіжних тем. Користуються вони лише послугами заводської і селищної бібліотек, не завжди можуть знайти цікаві факти з життя районної комсомольської організації. Райком комсомолу, куди кілька разів зверталися, жодного разу не допоміг нашим лекторам. Торік ми одержали одну методичну розробку лекції на комсомольську тематику, а нинішнього року — жодної.

Не кращі справи і в колективах побутокмбінату, хлібзаводу, сільгосптехніки, маслозаводу, що в районі. Не згажючи на те, що серед комсомольців цих організацій почастилися випадки правопорушень, комсомольські лектори не поспішають сюди з лекціями на

правову тематику (хоча в складі лекторської групи є юристи, працівники районного відділу внутрішніх справ, педагогі).

Зовсім не ведеться серед молоді району пропаганда науково-технічних, природничих знань, рідко читаються лекції на естетичну, атеїстичну тематику.

Виявилося, що з 17 членів лекторської групи у трудових колективах систематично виступають з лекціями лише Анатолій Андрійович Касуркін — ветеран комсомолу, та Ганна Яківна Рижак — старший бібліотекар районної бібліотеки. Обоє досвідчені лектори, люди енергійні, пристрасні, готові передати молодим свій пропагандистський досвід. Однак про це чомусь зовсім забули в райкомі комсомолу. Коли востаннє проводилося назначення комсомольських лекторів, ніхто вже й не згадав. Тож і не дивно, що за два роки керівникові лекторської групи А. Сакалу здано аж 10 путівок про прочитані лекції.

— Лектори — люди зайняті, — знову виправдовувався А. Сакал. — Ось плани, тематика їхніх виступів, намітки на майбутнє, — простягнув товсту папку. У ході нашої роз-

ЗОБОВ'ЯЗАННЯ ВИКОНАЛИ

Повна взаємозамінюваність і вмілье використання прогресивної технології виплавки металу дали змогу бригадам Героя Соціалістичної Праці В. М. Каліша, лауреата республіканської комсомольської премії імені М. Островського Миколи Сорочки та Анатолія Іващенко очолити змагання комсомольсько-молодіжних колективів загорізького заводу «Дніпросталь». Незважаючи на напруженість завдань, вони вже виносять річні соціалістичні зобов'язання і записали на надплановий рахунок по 270—300 тонн високоякісної сталі. Кожна з 13 комсомольсько-молодіжних бригад підприємства вирішила в день суботника на честь 60-річчя утворення СРСР провести по одній плавці на закономірній електротренерії. (РАТАУ).

мови секретар раз у раз хапався за неї, як за рятівний круг, гортав сторінки, шукав відповіді на запитання.

Плани й справді були хорошими. Ними передбачалося проведення конкурсів, тематичних вечорів, створення лекторіїв. Шкода тільки, що все це тільки на папері. Бо, як виявилось, другий секретар райкому сумлінно переписав плани без будь-яких змін уже третій рік. Тому в розділі «Навчання лекторських кадрів» замість семінарів, на яких би йшлося про підвищення майстерності ораторського мистецтва лектора, планувалося проведення місячника пропаганди правових знань, тематичного вечора і голосних читань.

Формально були складені й списки членів лекторської групи. Під час перевірки виявилось, що багато людей виїхали з району, але продовжують числитися комсомольськими лекторами. Й цифра прочитаних лекцій третій рік залишається майже незмінною — 580—590. Звідки вона береться, як складаються справні звіти про лекційну пропаганду, коли група давно вже нічого не робить, секретар райкому так і не зміг пояснити.

А саме від його ініціативи, зацікавленості, особистого прикладу великою мірою міг би залежати успіх справи. Мабуть, доречно нагадати вислів «Хто хоче щось зробити — шукає можливості, хто не хоче — шукає причини».

Н. ЧЕРНЕНКО, спецкор «Молодого комунар».

Голованівський район.

З піснею будьонівців

Огляд строю і пісні, присвячений 60-річчю утворення СРСР, пройшов у Олександрійському технічному училищі № 3. Підготовка до огляду стала для учнів справжнім уроком патріотизму, уроком пам'яті.

Організували його комітет комсомолу, майстри виробничого навчання та викладач початкової військової підготовки майор запасу Г. Б. Лип. Головою жюри був ветеран Великої Вітчизняної війни І. Ф. Котенко. В огляді взяло участь 16 груп. Всі комсомольці проявили творчі здібності, високий патрі-

тичний настрій. Крім строювої підготовки, перевірявся зовнішній вигляд учасників. Багато комсомольців самі готували форму. Комсомольські групи йшли строєм кроком з бойовими піснями, які співали будьонівці, герої Малої землі.

Переможцями стали учні груп автослюсарів і продавців промтоварів. Вони нагороджені турнірними путівками.

О. ЕРЛІК, студентка факультету журналістики Київського державного університету.

«Перші результати»

Так називалася кореспонденція, надрукована в нашій газеті 16 вересня нинішнього року. В ній піддавався критиці колегосп «Іскра» Олександрівського району за незадовільну організацію праці

учнів Олександрійського педучилища під час «малого трудового семестру».

Як повідомив редакцію перший секретар Олександрівського райкому комсомолу Василь Брайко, факти безгосподарності повністю підтвердилися.

Останнім часом у колегоспі «Іскра» трудилася група студентів Київського державного університету імені Т. Г. Шевченка. Комітет комсомолу господарства взяв під свій контроль умови праці, побуту і відпочинку студентів. Нарікань з боку членів цього трудового загону не було.

ХУДОЖНЯ
ГІМНАСТИКАНА НАЙВИЩІЙ
СХОДИНЦІ

Два дні у спортивному комплексі факультету фізичного виховання Кіровоградського педагогічного інституту імені О. С. Пушкіна проходила відкрита першість Кіровоградщини з художньої гімнастики. Свої здібності демонстрували вісімдесят представниць восьми областей України.

Виспівано виступили наші землячки. Програму юніорок краще за всіх виконала учениця Кіровоградської школи № 25 Сніжана Янкова. Серед

першорозрядниць пайлініше виступила Олена Краченко із школи № 32. А учениця школи № 11 Віта Гаркуш не мала собі рівних серед тих, хто демонстрував вправи у групі кандидатів у майстри спорту.

Впертою була боротьба у виконанні програми майстрів. Тут призерами стали студентки факультету фізичного виховання педінституту, вихованки тренера Валентина Семініна Бикової, майстри спорту СРСР Олена Мисник, Світлана Головка та Ольга Караула.

У командному заліку найвищу сходинку посідає команда з Кіровоградщини, другу — київки, третю — спортсменки Харкова.

В. ШАБАЛІН.
На знімку: О. Мисник.
Фото В. ЧЕРЕДНИЧЕНКА.

ФУТБОЛ

ШАХИ

ПРИЗ—
У «РАДИСТА»

Більше місяця тривав розіграш приза газети «Кіровоградська правда» з футболу. За цей почесний спортивний трофей вели боротьбу двадцять вісім команд колективів фізкультури товариств і відомств.

Виспівано провели попередні поєдинки «Радист» (завод радіовпробів) і «Трактор» (Кіровоградська райсільгосптехніка). Вони й зустрілися у фінальному матчі, який відбувся на стадіоні «Піонер» обласного центру.

З рахунком 2:0 на користь «Радиста» клуби пішли на відпочинок. У другому таймі активніше діяли спортсмени райсільгосптехніки. Їм вдалося встановити рівновагу — 2:2. Авторами голів стали Володимир Терещенко і Анатолій Хропов.

Не внявши переможців і додаткова тридцятихвилинка.

Згідно з положенням про змагання було призначено серію післяматчевих одинадцятих стрілянок. Їх краще викопали вихованці тренера Василя Похилека — гравці «Радиста». Вони добилися перемоги (4:3) і стали володарями призу «Кіровоградської правди».

В. ТВЕРДОСТУП.

ВПЕВНЕНИЙ
ВИСТУП
СПАРТАКІВЦІВ

У шахово-шашковому павільйоні товариства «Спартак» у Кіровограді закінчився розіграш кубка обласної ради профспілок з шашок серед колективів спортивних товариств.

Впевнено провели поєдинки представники обласної ради ДСТ «Спартак». Вони набрали сімнадцять очок з двадцяти чотирьох можливих.

В. ПАНТЕЛЕЙЧУК.

ВОЛЕЙБОЛ

УСПІХ
ГОСПОДАРІВ

Успішно виступили у розіграші першості з волейболу за програмою обласної спартакіади господарі турніру — спортсмени Світловодська. Чоловіча і жіноча команди (тренери Віктор Заїка і Володимир Мулішкін) протягом усього турніру, що проходив у ігровому залі спортивного комплексу заводу чистих металів, не мали собі рівних. Особливо вдало грали під час матчових зустрічей нападуюча Ірина Проскурняк і захисниця Світлана Ляліна (десятикласниці СШ № 10, вихованки Світловодської дитячо-юнацької спортивної школи). Вячеслав Мерзлін і Віталій Шумило (колектив фізкультури «Чай-із»).

І. КАРАНТ.

НА ВЕСЕЛИЙ КУТ

ЧИ БАГАТО треба часу на те, щоб організувати спортивні змагання? Одні можуть сказати: «Варто протелефонувати в колективи фізкультури, визначити місце і час старту, покликати суддів, — і можна починати поєдинки». А голова Знамянської районної ради ДСТ «Колос» В. М. Дзига міркує по-іншому:

— От до турніру, що відбудеться завтра, ми готувалися більше місяця. Побували в кожному колективі, згуртували команди, які мають вийти на кросову дистанцію. Вони почали тренуватися. А в райраді я разом з інструктором Раїсою Марталер писав сценарій. Аякже, без сценарію не обійтись. Треба все продумати, щоб змагання запам'яталися спортсменам, щоб мали виховний характер. Місце проведення поєдинків теж вибираємо не в райцентрі, а в одному з сіл району, частіше там, де ще не проводили районних турнірів, — щоб місцеві фізкультурні активісти почилились.

У Веселий Кут з'їжджалися кросмени з колгоспів, навчальних закладів. Там уже всі знали: в неділю в центральному сквері відбудеться відкритий районний легкоатлетичний крос на приз пам'яті Героя Радянського Союзу Павла Линника. Старт і фініш — біля обеліска, де похований загиблець зі своїми бойовими побратимами.

Майоріли прапори союзна республіка, всюди плакати, заклики: «Стань значківцем ГПО!», «Рекорди — в праці, рекор-

ди — в спорті!», «Візьми приклад з героїв!». Коли відкривали змагання, рапорти про досягнення в спорті фізорги складали почесним гостям турніру — ветеранам війни і праці, депутатам Дмитрівської сільської Ради народних депутатів, друзині П. Д. Линника Любові Василівні. Однополчанин героя Іван Якович Гарку-

ша розповів про подвиг свого товариша і бойового друга.

...Як почалася героїчна оборона Севастополя, уродженець села Макарихи комсомолец Павло Линник зійшов із корабля на берег. Став розвідником стрілецького підрозділу. Приніс цінні розвідувальні дані з переднього краю, з тилу ворога, брав з товаришами «языки». Та ось командир дивізії наказав їти в контратаку і розвідникам. Там, де утримували плацдарм моряки, фашисти не пройшли. Єфрейтор Павло Линник зупиняв ворожі танки. Тільки в одному бою він знищив три хрестаті бронемашини і 50 фашистів. Розвіднику 109-ї стрілецької дивізії Павлу Линнику було присвоєно звання Героя Радянського Союзу. Мстив він ворогові в степах Кіровоградщини, потрапивши в партизанський загін. В останній бій пішов за кілька кілометрів від рідного дому. Тут, під Веселим Кутом, був смертельно поранений. Помирає на руках бойового друга Івана Гаркуші.

І ось його ім'я золотом викарбувано на гранітній плиті. А поруч — 39 імен воїнів, що визволяли село у грудні 1943-го року. В цій могилі поховані ще 49 воїнів-визволителів, чий імена невідомі.

Отже, старт від обеліска. Головний суддя легкоатлетичного кросу колишній фронтовик А. І. Коваленко одразу побачив найсильніших. Серед них — передусім ті, кому через рік-два в армію. Всі ці хлопці успішно склали залік з фізичної та військово-технічної підготовки,

стали значківцями ГПО, спортсменами-розрядниками. Вони представляють колективи фізкультури СПТУ № 9, Трелівської і Богданівської середніх шкіл, колгоспів імені Дзержинського і «Заповіт Леніна». Боездатна команда кросменів колгоспу «Україна». Інструктор по спорту із села Дмитріакі Олена Харланова не без

ВІД МАСОВОСТІ —
ДО МАЙСТЕРНОСТІ

гордості розповідає про кожного:

— Он на старті наш агроном Леонід Зверев, зоотехнік Наталка Світленко, шофер Василь Герасим. Усі вони тренуються в групі ГПО, займаються ігровими видами спорту.

Першим фінішує на кілометровій дистанції учень СПТУ-9 розрядник Леонід Палюк, високі показники і в його товаришів по команді. Видно, що в училищі непогано поставлена робота по фізичному вихованню.

Не мала собі рівних на кросовій дистанції піонервожата Дибулівської середньої школи Ірина Снецька. А в іншій віковій групі високу майстерність продемонструвала легкоатлетка з Богданівської середньої школи Олена Курятенко. Ці дівчата теж постійно тренуються в спортивних секціях, регулярно виступають на змаганнях різних рангів. Тож їх результати завжди стабільні.

І знову шикувалися загони кросменів. Кубки переможцям вручала дружина Павла Дмитровича Линника Любов Василівна. Дипломи, грамоти, призи переможцям отримали з рук колишніх фронтовиків. Опустивши прапор змагань, нові чемпіони Знамянського району стали біля гранітних плит, де чогири години тому поклали квіти. Від імені своїх ровесників вони дали перед обеліском клятву на вірність Вітчизні, присягли бути вірними тим високим ідеалам, за які боровся Герой Радянського Союзу Павло Линник.

М. ШЕВЧУК.

Покликав «Дельфін»

Більше 200 юних спортсменів взяло участь в особливій першості ДЮСШ облспорткомітету з плавання. На ці змагання ми запросили команди Світловодська, Олександрії та Жовтих Вод.

Поєдинки проходили за програмою «Веселий дельфін».

Першими демонстрували свою майстерність наймолодші плавці. Найшвидше подолали водну доріжку другокласники Оксана Тишко (Світловодськ) та Сергій Хаєнко (Кіровоград). А серед де-

сятирічних спортсменів перемогли кіровоградці Таня Татарчук і Андрій Баченко.

Увагу болельників привернули вихованці спеціалізованого класу Кіровоградської СШ № 6. Тут лідирували другорозрядниця Оксана Чухрай і Олена Чухно. З розривом на одне очко перемогла Олена Чухно. А серед хлопчиків цієї вікової групи найсильнішим був Сергій Бершадський.

Стартують плавці вікової групи 1971 року на-

родження. Першими фінішували кіровоградці Михайло Мірошниченко і Юлія Широкова з Жовтих Вод.

Командну перемогу здобули вихованці ДЮСШ облспорткомітету.

Ці змагання засвідчили, що у нас є надійний резерв здібних спортсменів, які зможуть вийти на старті республіканських і всесоюзних змагань.

Ю. ПОЛІЩУК,
головний суддя змагань, суддя республіканської категорії.

На знімках:

Олена ЧУХНО
(ліворуч) та
Сергій БЕР-
ШАДСЬКИЙ.Фото В. ЧЕРЕД-
НИЧЕНКА.

ПІРАДИ ЛІКАРЯ

ГОСТРИЙ
НЕЖИТЬ

Серед різних захворювань носа найчастіше зустрічається гострий нежить, який являє собою запалення слизової оболонки носової порожнини. Нежить дуже поширене захворювання, тому навряд чи знайдеться хоч одна людина, яка протягом свого життя не хворіла б на нього. Гострий нежить інфекційне захворювання і передається від хворого до тих, хто з ним спілкується (шляхом користування загальним рушником, носовими хустками, самозараження від користування носовою хусткою).

Тому в гуртожитках, палатах лікарень іноді захворюють на нежить усі, хто перебуває в цьому приміщенні. Помічено, що виникнення нежитю пов'язане з охолодженням тіла — простудою. Повсюденні спостереження показують, що на нежить часто хворіють тендітні, фізично ослаблені люди, які звикли постійно кутатися (одягатися не по сезону тепло). Досить таким людям постояти на пролягу, на вітрі чи побувати під дощем, як вони відразу захворюють на нежить. Хворий на нежить відчуває сухість у носі, в нього лоскоче в носоглотці, з'являється відчуття чогось стороннього в горлі, гугнявість мови. Водночас починається чхання.

Згодом воно посилюється, утруднюється дихання через ніс, з'являється сльозотеча, із носа виділяється у значній кількості водянистий секрет, втрачається нюх, змінюються смакові відчуття. Виділення з носа подразнюють шкіру верхньої губи; внаслідок чого виникає почервооніння, припухлість, і іноді тріщини.

Внаслідок утруднення дихання через ніс хворі змушені дихати ротом, а це призводить до висихання слизової оболонки рота і горла, що порушує нічний сон. Приблизно на 9—10-й день усі явища зникають, і хворий видужує. У багатьох випадках нежить призводить до тяжких ускладнень. Одне з найчастіших ускладнень — це перехід гострого нежитю в хронічний. У маленьких дітей нежить може викликати запалення лімфатичних залоз у глотці (заглоткові абсцеси). На місці тріщин біля входу в ніс (на шкірі верхньої губи), може виникнути екзема, запалення придаткових пазух носа й уха, тому хворим слід пам'ятати, що сякання односторонньою через обидві ніздрі при закритому роті може призвести до занесення інфекції в середнє вухо.

Спеціального засобу для лікування гострого нежитю немає, але в розпорядженні лікаря є багато препаратів, застосування яких може полегшити стан хворого. При підвищеній температурі хворий потребує постільного режиму. Для поліпшення прохідності носа призначають краплі чи мазі, до складу яких входять адреналін або ефедрин. Якщо гострий нежить перебігає важко, іноді призначають сульфадіазолін чи сульфадіазолін.

П. КОВАЛЬ,
лікар першої міської
лікарні.

«Мені дуже б хотілося вивчити пісню «Русский ча-ча-ча», — пише С. Степаненко з Олександрії. «Що це, новий супершлягер?» — можуть запитати мей-

У випуску «Диск-залу» (номер за 16 жовтня цього року) під заголовком «Хіба це відпочинки!» був опублікований лист К. Кобзар із с. Дружелюбівки Добровеличківського району. Несхвально відізвавшись про вечір відпочинку в дискотекі, вона спонукала взятися за перо своїх опонентів. «К. Кобзар вважає, що сучасні стрімкі ритми не викликають у людини хороших почуттів. Але для нашого покоління вони — поклики часу, бо ми крутимось в шаленому вирі. Це тільки літні люди приваблюють повільні мелодії; вони пробуджують віджилі мрії...» Автор цього листа Є. Опаренко з с. Липняжки того ж Добровеличківського району, рішуче стіну між музикою «для нас» і «для них», бере на себе сміливість виступати від імені своїх ровесників. Наша сьогоднішня розмова — спроба з'ясувати, настільки одностороння розмова — спроба з'ясувати, чи далекі від істини Є. Опаренко близькі (чи далекі) від істини.

Під музику Вівальді

ломани, почувши незнайому назву.

Однак представницю покоління, до якого належить і Є. Опаренко, зацікавила пісня, яка колись збирала на танцмайданчиках тих, кому нині під сорок. Навіть у багатьох із них нехитрий мотив пов'язаний із найкращими спогадами про юність. І в той же час це аж ніяк не повільна мелодія.

«Коли слухав цей набір звуків, здається, що підлога під ногами провалюється. Про те, яка музика справляє подібне враження, ми запитали кількох засідників однієї з кіровоградських дискотек (хлопці мали себе за знавців). Відповіді не варіювалися: «Важкий рок».

Однак це було сказано сучасником про новомодний танцювальний жанр «регтайм» у... 1893 році...

Вважається, що «регтайм» перестав існувати в 20-і роки нинішнього століття (хіба що у творах І. Стравінського залишилися його сліди). Але ж яким чином і досі в дискотеках, на вітху багатьох відвідувачів, «підлога провалюється»? Певно, якісь елементи цього жанру «нелегально» проривалися в інші з допомогою музикантів. І зовсім не обов'язково юних — досить згадати Леоніда Утьосова і його джаз-оркестр. У репертуарі цього колективу переважали експресивні пісні і п'єси у прискореному темпі, що не заважає людям старшого віку і досі з задоволенням слухати їх. А школярі і студенти, не болячись відстати від часу, захоплюються ліричними, майже кемерними піснями і баладами Б. Окуджави,

М. Таривердієва, О. Рибникова. Про це написали нам Л. Качан з Новоградки, восьмикласники Василівської восьмирічки Долинського району, молоді працівники облпобутуправління, В. Бричевська з Помічної...

Мало не кожен молодий любитель сучасної музики має у своїй фонотеці написані в різний час елегантні мелодії «Ель кондор пасо», «Шербурзькі парасольки», «Історія кохання», які обійшли всі широти у виконанні французького оркестру Поля Моріа. Виринала з безодні популярної музики і занурювалася в неї сила — силена авангардистських ансамблів, а цей колектив, зберігаючи у недоторканості свій плавний, «прозорий» стиль, упевнено йшов до світової слави. Привезені з гастролей по СРСР композиції П. Моріа зібрав у диск-гігант «Під музику Вівальді». Пісня М. Таривердієва під такою назвою буквально зачарувала знаменитого маестро.

«Ця пісня надто журлива, а я хочу повеселитися на дискотеці». Ця думка одного з вищезгаданих знавців доповнює недовівки в листі Є. Опаренко.

Почуття, пробуджувані музикою, — сторонні елементи для тих, хто бажає сприймати її тільки як тонізуючий засіб. Дискотечні програми, подібні описаній К. Кобзар, таке споживацьке ставлення до музики стимулюють. Організаторам деяких дискотек хочеться не менш ніж на рівні світових стандартів обладнати зал, і вони не уявляють його без звукопідсилювачів-гігантів і хитромудрих приладів світломузики. Найефек-

тивніше продемонструвати потужності того й іншого можна з допомогою мелодій у стрімкому темпі, в основному в стилях «рок і дискотек», чого вистачило у репертуарі всьох «груп». Особливо деяких зарубіжних, про які кажуть: «Коли вони копіювали «Бітлз», у них це непогано виходило. Тепер вони копіюють себе, і це нікому не цікаво».

Нецікаво, зате голосно гулає і часто митить, зате, рухаючись під цю світлозвукову канонаду, справді відчуваєш себе ніби в шаленому вирі...

Тяжіння молоді до стрімких ритмів природне. Хлопцям і дівчатам примножують зайву енергію в темпераментному танці. Для цього й існують танцювальні танці, призначені головним чином для розваг. Але ж дискотека — не місце для бездумного гаяння часу. Саме тут молоді мають навчитися орієнтуватися в різних течіях сучасної музики, відшукати зерно від полове. Та чи ж навчаться цього, слухаючи лише одноманітний гуркіт, хай навіть і у виконанні переможця чергового хіт-параду? Лише співставляючи, порівнюючи пісні веселі й сумні, легку «фонову» музику і складні багатопланові композиції, можна збагнути їхню глибину, красу, виробити в собі естетичний смак. У цьому плані музика саме той вид мистецтва, при сприйнятті якого кількість переходить у якість. Іншими словами, як сказав німецький афорист Г. К. Ліхтенберг, «чим більше музику слухаєш, тим тонших співзвуччів бажаєш».

Н. ДАНИЛЕНКО.

НОВА ПРОГРАМА

Більше ста програм підготувала за чотири роки існування дискотека «Синтез» при районному Будинку культури. І кожна з них збирає велику кількість молоді. Диск-жокей Олег Гончаренко цікаво розповідає про нові стилі й напрями сучасної музики, знайо-

мить з історією створення відомих музичних творів. Оператори Сергій Зубрицький, Неля Новак, Тетяна Горяїнова ілюструють розповідь, демонструючи плівки, слайди, створюючи світлові ефекти. Відвідувачам пропонують різні конкурси, запрошують до розмови. На вечорі у дискотекі можна потанцювати, послухати вірші улюблених поетів.

Часто буває у дискотекі самодіяльний композитор директор районного естетичного центру

Олександр Іванов. Він бере активну участь у створенні багатьох програм, він знайомив відвідувачів з творчістю Баха, Глінки, Ліста, Моцарта.

Творча група дискотек «Синтез» підготувала нову програму, присвячену 60-річчю утворення СРСР. У ній розповідається про розвиток музичної культури нашої країни.

Л. ПАСТУШОК.
сміт Вільшанка.

Валерій
ГОНЧАРЕНКО

Осінні литаври

Спогад про літо

Вже промінь відсвітів на комші,
І вечір сідав коня.
І сонця їжак солом'яний
Скотився в долині дні.
А під голубою птицею
Летіла у височині.
Оранжевою пшеницею
Плала оксамитна тінь.
Стрімкі ластів'ята крилами
Струсили з кущів росу.
«Ой хлопці, — каліна квітнула, —
Не руште мою красу».
Та зірвані тьмні кетяги
Намистом квітчали ніч.
Розбіглись чекання келихи,
І хміль розлили пісню.
Спіталися тіні в'юнності
І стішувались в траві.
В солодкій пологій юності
Горів поцілунок півні.
Вітри папинали вербні,
Немов ятері в заплавах.
І хлопці, сп'янілі серпцем,
Дівчат цілували в травах.
І степи ромашково дихав.
І сад серед ночі плив,
Де яблуні юні тихо
Згинулися від плодів.

Мисливець осені

Мисливець шукав лисенцю,
Що вкратка веселе літо.

Снівала його рушниця
Про неминуче лихо.
Стелівся у хмільному мреві
Газонів рудий туман.
Каштані кажани рожеві
Обтрушували у фонтан.

Мисливець мрійливочолопий
У парках старих бродив.
Гуділи брунатні блжолпи
В оранжевій бороді.

Стрілець поцівав зелені,
Складаючи до торбинки
Бурштині цосівлях кленів
І горобині рубини.

Мережилась площа фресками,
Це здобили двак губив.
У крила блакитні плескали
Роззявні голуби.

По місту плівали крилато
Тополь золоті вітрила.
Похнюплі ведмедята
Заплакали у вітринах:

«О, як злизувались дуже ми
Мисливець, мисливець справний,
Вполюй нас маленьких, плісневих,
Неначе ведмедів справжніх».

Люблю

Я люблю тебе, чуєш, люблю.
Я себе в кожнім слові гублю.
Як болять мені жаром надії
Сині очі за ґратами вій.
Ти прийшла, ти прийшла, понесла
Два пімісяця кіс в пізчолі.
Тихі руки чи тіні смутні
Так заламлювались на стіні.
Може, кликали. Може, кляли
Те, що ми зберегти не змогли.
Я і ти. Назавжди, назавжди
Кличуть пам'ять чужі поїзди.
Стогнуть рейки крізь дні і літа.
Ніби юність моя проліта.
Ніби таке твій профіль у млі.
Так страждати ніхто не умів.
Синий попіл засипав мій зір.
Це не я вже давно, це, повір,
Вітер в шибку заплакану б'є:
«Я люблю тебе, лихо моє...»

М. Кіровоград.

ПЕРЕД ВИХОДОМ НА СЦЕНУ.

Фото М. ХОРЕНЖЕНКА.

У ЄДИНИЙ ПОЛІДЕНЬ

провели тематичний урок «Дружбою сильний радянський народ» жовтень 3 «Б» класу Миської середньої школи № 5.

Учителька В. Ф. Матвеева зробила повідомлення про листопадовий (1982 р.) Пленум ЦК КПРС, розпові-

ла про історичне значення його рішень. Активну участь у розмові взяли учні. Вони звітували про успіхи в навчанні, розповідали про свої жовтеньські справи, підготовку до святкування 60-річчя утворення СРСР. Змістовними були виступи О. Гітатової, О. Абіаурі, Г. Крокодиленко, В. Приступи.

Н. МИКОЛАЄНКО.
м. Кіровоград.

В. о. редактора
А. РОМАНЮК.

Кіровоградський обком ЛКСМ України висловлює глибоке співчуття першому секретареві Петрівського району ЛКСМУ Галині Володимирівні Ілліну за приводу смерті його матері.
Олександр Михайлівни.

«Молодой коммунар» —
орган Кировоградского
областного комитета
ЛКСМ Украины.

На украинском языке.

НАША АДРЕСА:

316050, МСП,
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

БН 02770.

Индекс 61103.

Обсг 0,5 друк. арк.

Зам. № 580. Тираж 49900.

Газета виходить у вівторок,
четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України
м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.